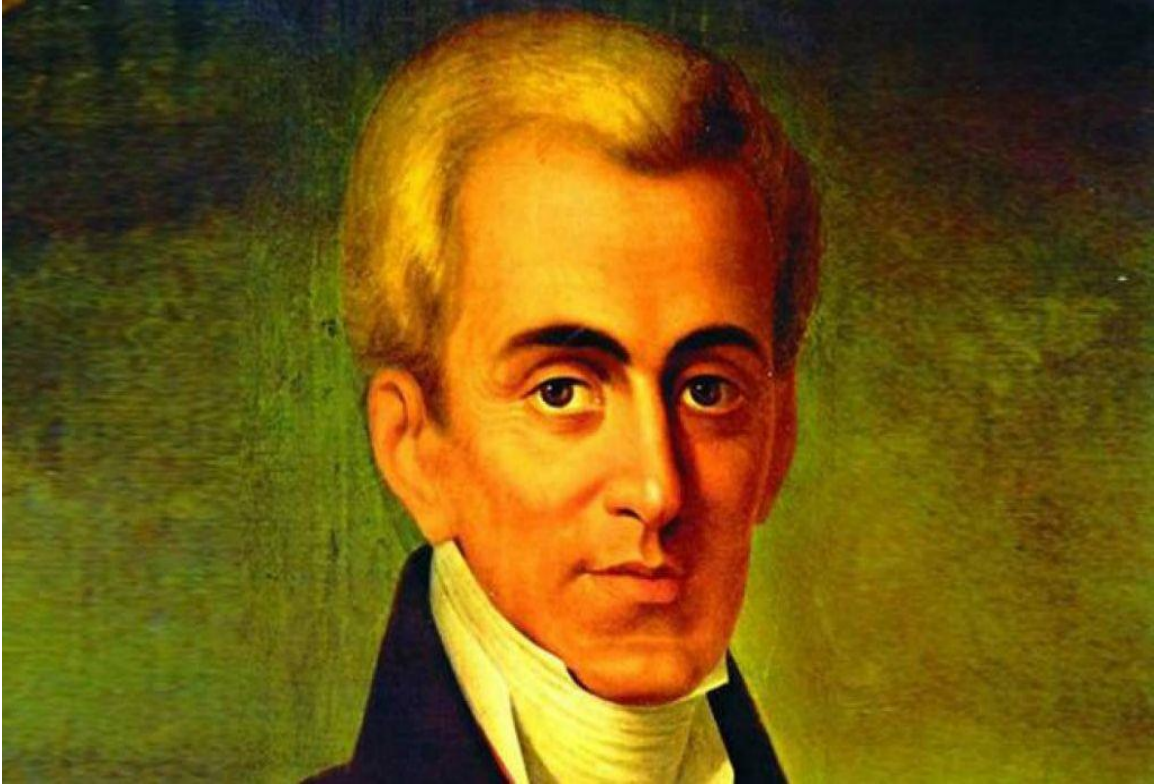


## Ακόμη και οι επικριτές του αναγνωρίζουν τον πατριωτισμό του Καποδίστρια.

Γράφει ο Κωνσταντίνος Χολέβας – Πολιτικός Επιστήμων.



Η πρόσφατη απόπειρα αποδομήσεως της προσωπικότητας και του έργου του Ιωάννου Καποδίστρια με οδήγησε να ξαναδιαβάσω τις απόψεις που εξέφρασαν για τον πρώτο Κυβερνήτη της Ελλάδος διακεκριμένοι αντίπαλοι και επικριτές του. Εκεί, λοιπόν, βλέπουμε ότι όλοι παραδεχονται την αγνή αγάπη του για την Ελλάδα. Ομολογούν μάλιστα ότι χρησιμοποίησε τη θέση του ως υπουργού εξωτερικών της Ρωσίας κυρίως για να εξυπηρετήσει τον μοναδικό εθνικό στόχο του: Την απελευθέρωση των Ελλήνων από τον τουρκικό ζυγό.

Ο Χένρυ Κίσιγκερ (Kissinger), πρώην υπουργός εξωτερικών των ΗΠΑ και αντιπαθής στον Ελληνισμό λόγω Κυπριακού, στη διδακτορική διατριβή του μελετά τη σύγκρουση του Αυστριακού Καγκελλαρίου Μέττερνιχ και του Καποδίστρια- τότε συμβούλου του Τσάρου Αλεξάνδρου- για θέματα που αφορούσαν την ευρωπαϊκή διπλωματία μετά την ήττα του Ναπολέοντος. Ο ίδιος ο Μέττερνιχ παραδέχεται ότι: «Ο Καποδίστριας θέλει με τη βοήθεια της

Ρωσίας να τελειώσει το ελληνικό ζήτημα, αλλά όχι ... σύμφωνα με τις επιδιώξεις της Ρωσίας». (Χ. Κίσιγκερ, Ένας αποκατεστημένος κόσμος, εκδόσεις Παπαζήση, Αθήνα 2003, σελ. 527).

Ο Σπυρίδων Τρικούπης, αν και άσκησε αυστηρή κριτική στο έργο του Καποδίστρια, έγραψε στην Ιστορία της Ελληνικής Επανάστασης: « Ουδενός Έλληνας η καρδιά ήτο ελληνικωτέρα. – υπέρ της Ελλάδος μετήλθεν την ρωσικήν επιρροήν και ουχί υπέρ της Ρωσίας την ελληνική Αρχήν του» (Τόμος Δ, σελ. 276).

Ο Ντάγκλας Ντέικιν (Douglas Dakin), Βρετανός ιστορικός που ειδικεύθηκε στην Ελληνική Ιστορία, έγραψε το βιβλίο: Ο Αγώνας των Ελλήνων για την Ανεξαρτησία 1821-1833, το οποίο εξεδόθη στα ελληνικά από το Μορφωτικό Ίδρυμα της Εθνικής Τραπέζης (ΜΙΕΤ) το 1983. Εκεί ο συγγραφέας δείχνει αρνητική στάση προς το έργο του Καποδίστρια στην Ελλάδα (1828- 1831), αλλά και αυτός ομολογεί ότι: «Σε καμία στιγμή της σταδιοδρομίας του δεν θυσιάσε εσκεμμένα τα ελληνικά συμφέροντα χάριν των ρωσικών ή για την προσωπική του άνεση και γαλήνη» (σελ. 377). Ο Ντέικιν καταγράφει ότι η προσήλωση του Καποδίστρια στο καθήκον και στην Εκκλησία τον έκανε δημοφιλή στις μάζες, αλλά ο ίδιος δημιούργησε εχθρούς ανάμεσα στις ηγετικές προσωπικότητες του τόπου.

Όταν ο Αλέξανδρος Μαυροκορδάτος έπεισε το 1825 πολλούς Έλληνες αγωνιστές να υπογράψουν την «Πράξη υποταγής», δηλαδή μονομερούς υποτέλειας στην Αγγλία, ο Θεόδωρος Κολοκοτρώνης, ο Δημήτριος Υψηλάντης, ο Νικηταράς και άλλοι έστειλαν στη Γενεύη, όπου διέμενε ο Καποδίστριας, ένα αντίστοιχο κείμενο που εξέφραζε την «Πράξη υποταγής» στη Ρωσία. Ο Ντέικιν γράφει ότι «ο Καποδίστριας κάθε άλλο παρά έδωσε τις ευλογίες του. Αν η «Πράξη υποταγής» στην Αγγλία τού είχε προξενήσει αποστροφή, η έκκληση στη Ρωσία δεν τού προκαλούσε καν περιφρόνηση» (σελ. 210).

Τον αγνό πατριώτη Ιωάννη Καποδίστρια αξίζει να προβάλουμε ως πρότυπο στους νέους.

**Άρθρο στην ΚΥΡΙΑΚΑΤΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ, 14.6.2020.**

Πηγή : <https://www.antibaro.gr/article/>

